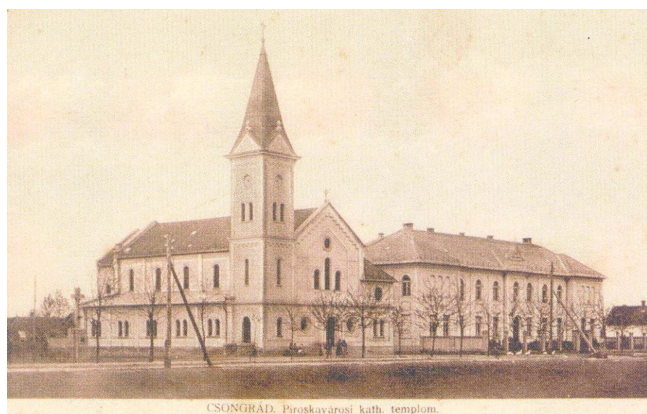

HARANG-SZÓ

*Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László - templom
híveinek lapja*

IX. évfolyam, 3. szám, 2010. június

80 ÉVE SZENTELTÉK FEL TEPLOMUNKAT

A templom és a zárdaiskola - 1932.

Nyolcvan éve, 1930. június 15-én Szent József tiszteletére szentelték fel templomunkat. A korabeli Csongrád újság beszámolóját felhasználva idézzük és elevenítjük fel a jelentős nap eseményeit, egyúttal hálával és köszönettel emlékezünk mindazon egyházi és világi személyekre, akiknek a segítségével városrészünk meghatározó építménye elkészülhetett.

„Hanauer püspök június 14-én, szombaton, vasúton érkezett Csongrádra. Előzetes kérésére minden hivatalos és ünnepélyes fogadás elmaradt. Június 15-én vasárnap szép, derűs időben történt a templomszentelés. A hívek díszfelvonulásban jöttek a Nagyboldogasszony templomtól a Fő utcán, a Zsinór utcán és a Szőlőhegyi utcán Végman Antal káplán vezetésével az új templomhoz. Az egyesületek és testületek zászlóik alatt jelentek meg. A templomba senki sem mehetett be. Megérkezett Hanauer püspök, aki a zárdába vonult. Megjelent Szedlacsek István csongrádi plébános, Turi Károly főtí (egykor csongrádi) plébános, Csík József újpesti apátplébános, Toldi Jenő kiskunfélegyházi apátplébános és Zámbo Dezső kiskunfélegyházi plébános. Megérkezett autóval a templom elé Klebelsberg Kunó gróf kultuszminiszter, akit a néptömeg éljen kiáltozással fogadott.

Az üdvözlő beszédre a miniszter válaszbeszédet mondott és ebben kifejezte, hogy a nép kulturális és vallásos fejlődéséért az iskolának és a templomnak párhuzamosan kell működni. Ezután kezdte a püspök a templomszentelés liturgiáját az utcán, majd a templomot kinyitották, és benne az első misét és szentbeszédet Hanauer Árpád püspök mondta.”

A felszentelés előzményeként a történet 1906-ban kezdődött. Az anyagi alap részeként a Károlyi alapítvány adta az alaptőkét. Klebelsberg Kunó kultuszminiszter rendelete lendületet adott az alföldi nép iskoláztatásának, ugyanakkor Hanauer Árpád István váci püspök célul tűzte ki a népes létszámú plébániák felszámolását, és ennek előfeltételeként új templomok építésének fontosságát szorgalmazta. A Nagyboldogasszony templom plébánosa, Szedlacsek István felismerte a lehetőséget „az eltévedt nyáj visszaterelését az ősi akolba”. Kezdeményezésére 1923-ban megalakult a Piroskavárosi Zárda- és Templomépítő Bizottság, amelynek feladata az építkezés anyagi alapjainak biztosítása volt. Szedlacsek István ezen helyzetben nagy buzgósággal és rátermettséggel felvállalta e nem mindennapi feladatot. Pénzt, támogatást szerezni akkor sem volt könnyű dolog. Jótékonyági hangversenyt szervezett, multságok bevételeit, hívek adományait gyűjtette. Téglajegyeket árultak. A város egész területét körzetekre osztották, és a kiküldött gyűjtők által házról-házra járva szedték össze a hívek adományait. Ebben a munkában méltó segítője volt Urbán Mihály hittanár. Az építkezés céljára 1926-ban már 200 millió korona összegyűlt, de a pénz értékének romlása aggodalmat okozott. Pénzbefektetés már történt építőanyagokba. A gazdasági bizonytalanságban a hívek az építkezés azonnali kezdetét sürgették, nehogy az ügy visszacsússzon a nullpontra. 1927-ben a korona helyett új pénznem került forgalomba, a pengő. A pénzügyi zökkenőt az erős népakarat legyőzte, az építkezés 1927 őszén megkezdődött.

folytatva a 9. oldalon

Medjugorjei atya templomunkban

Május 29-én délután templomunkba látogatott Danko Perutina ferences szerzetes, medjugorjei plébániai vikárus. Magyarországi látogatása során városunk volt az egyetlen vidéki helyszín, ahol imatálálkozót tartott.

Medjugorje Bosznia-Hercegovinában található kis település, amely 1981 júniusától a Mária-jelenések kapcsán vált ismertté és híres zarándokhellyé. Itt szolgál Danko Perutina atya 2007 augusztusától, akit 1999-ben a kanadai Norvalban szenteltek pappá. Rómában mariológiát tanult, majd a Pápai Teológiai Egyetemen magiszteri fokozatot szerzett.

A lelki nap délelőttjét Budapesten, a Parlamentben töltötte Danko atya, ahol részt vett az országgyűlési képviselők eskütételi ünnepségén. Személyesen is találkozott Orbán Viktor miniszterelnökkel és családjával. Együtt elimádkozták az Üdvözlégyet, majd az atya a következő áldást adta rájuk: „Uram, kérlek, áldd meg Magyarország új miniszterelnökét, családjával együtt, azokat, akik ebben a parlamentben dolgoznak, áldd meg az egész magyar nemzetet és add, hogy a munkájukkal minden ember javát és üdvösségét szolgálják. Ezt kérjük Tőled a Boldogságos Szűz Mária, a Béke Királynője közbenjárására, Krisztus, ami mi Urunk által. Amen.” Ezután gratulált a miniszterelnöknek, és elbúcsúztak egymástól, tudtuk meg az atya kíséretében lévő Sarnyai Andreától, a Mária Rádió munkatársától, aki a tolmács szerepét is betöltötte. Isten csodálatos ajándéka ez, hogy miniszterelnökünk Isten áldásával – mely példaértékű - kezdhette meg népünk szolgálatát. Ilyen szép eseményeket követően érkezett templomunkba a medjugorjei atya.

Salamon László plébános köszöntő szavai után, a program első részeként az Elizeus Szolgáló Csoport tagjainak vezetésével dicsőítő dalokat énekeltünk. Ezután a rózsafüzért imádkoztuk, majd Danko atya tanítását hallgattuk meg. A gitáros-énekes közreműködéssel celebrált esti szentmisét Cibian Miklós káplán a vendég atyával közösen mutatta be. A lelki délután befejezéséként Szentségimádás zárta a programot az Oltáriszentség előtt. Megtelt a templom, sokan részt vettek a késő estig tartó eseményen a környező településekről is, sőt még a romániai Temesvárról is érkezett egy autóbuzos csoport.

A rendezvény hangulata mindenkit magával ragadott. Jó érzés volt hallani, ahogy a hangos énekszótól és imádkozástól zengett a templomunk.

Túriné Nádudvari Mária

Óh, Mária, Isten Anyja!

(Ének)

Óh, Mária, Isten Anyja! Énnem is jó Anyám!
Szívem-lelkem lángbuzgalma dicsér későn és korán.
Bánatomban, örömben, jó, balsorsban csak azt
zengem:

Üdvözlégy, Szűz Mária! Üdvözlégy, Szűz Mária!

Hajnal keltén, ha megkondul magas tornyon a harang,
Mintha szózat szállna égből, imára kelt fel e hang.
Megköszöntlek, Szép Szűz hajnal, ezt rebegek az
angyallal:

Üdvözlégy, Szűz Mária! Üdvözlégy, Szűz Mária!

Ha délre száll az arany Nap, szól a harang újólag.
Érzelmeim Hozzád vonnak, ismét Téged áldalak.
Áhítattal, csöndes halkkal, ezt sóhajtom forró ajkkal:
Üdvözlégy, Szűz Mária! Üdvözlégy, Szűz Mária!

Ha feljön az est csillaga, munkámat bevégezem.
Istenemnek hálát adva, feléd tárul két kezem.
Az estéli harangszóra, indul nyelvem e szép szóra:
Üdvözlégy, Szűz Mária! Üdvözlégy, Szűz Mária!

Elsőáldozás

Idén május 23-án, Pünkösd vasárnap került sor az elsőáldozásra. A két iskolából összesen nyolc gyerek vette először magához ünnepélyes körülmények között az Úr Jézust. A gyerekek valóban felkészülve és nyitott lélekkel vettek részt ezen az emlékezetes alkalmon. Reméljük, hogy a Szentlélek Isten közreműködése nyomán most már rendszeresen találkozhatunk velük a templomunkban.

*Rácz Olivér, Sineger Gábor, Molnár Csaba, Debreczeni Attila,
Horváth Kristóf, Hanyecz Henrietta, Pintér Petra, Jakab István*

Mit ünneplünk Pünkösdkor?

A húsvét utáni ötvenedik napon, idén május 23-án ünnepelte a keresztény világ a Szentlélek eljövetelét, az egyház születésnapját, Pünkösd napját. A Pünkösd kialakulásának történetét az Újszövetségből ismerhetjük meg: Jézus Krisztus halálát és feltámadását követően, a húsvétot követő ötvenedik napon lángnyelvek szálltak le az apostolokra, s ez által megkapták a Szentleket, amint azt Jézus korábban megígért nekik.

A Szentlélek betöltötte őket megvilágosító, lelkesítő, szeretetet sugárzó kegyelmével. Ennek hatására az apostolok tanítását a körülöttük összegyűlt, más országokból származó idegen emberek mindegyike a saját nyelvén hallotta. Ennek a csodának a hatására sokan megtértek, belőlük alakult meg az első keresztény gyülekezet.

Úrnapja

- az Úr Testének és Vérének ünnepe

A Pünkösd vasárnapot követő második vasárnap, az idén június 6-a, a katolikus naptárban Úrnapja ünnepe. Ezen a napon „Krisztus titokzatos testét” az Oltáriszentséget ünnepli az egyház. Az ünnep fő eseménye a körmenet, amelyen körülhordozzák az Oltáriszentséget. A körmenet útvonala mentén négy oltárt állítanak fel az ott tartandó rövid szertartás (evangélium, éneklés és áldás) céljára. Az oltárok fölé lombsátrat emelnek, a földre, a tovahaladó Oltáriszentség elé rózsaszirmot szórnak. Az Oltáriszentséget a talpas szentségtartóban, más néven úrmutatóban hordozzák körül, s abban teszik ki ünnepélyes szentségimádásra is.

Forrás: Jankovics Marcell – Jelkép-kalendárium

Világi ferencesek találkozója

A Páduai Szent Antal Ferences Világi Rend Dél-magyarországi Régió közösségei április 17-én Szegeden, a Felsővárosi Szent Miklós Plébánián tartották meg találkozójukat. Közel harminc személy, egyházközségünk képviselőitében őt fő vett részt a lelki napon, melyet Kiss Didák ferences szerzetes vezetett.

Jézusnak az utolsó vacsorán mondott szavairól és tetteiről elméltünk és beszélgettünk, mely szerint „...vette a kenyeret, hálát adott, megtörte, tanítványainak adta...”.

A kenyér Jézus testének megjelenési formája, melyben az egész világmindenség megtalálható. Hogyan? A búza fejlődéséhez víz, levegő, napfény, a talaj ásványi só tartalma és az ember munkája szükséges. Amikor a szentmisében a pap felajánlja Istennek a kenyeret, „mint a föld termését és az emberi munka gyümölcsét”, az egész univerzumot ajánlja fel. Mindannyian, akik a kenyérből részesedünk, egy test vagyunk.

Ősi szokás *megáldani* a kenyeret felvágás előtt. Ha a kenyér mi vagyunk, az Isten minket áld meg. Mi az, hogy megáldani? Bátorítani, tiszteletet adni, pártfogásba venni, elismerni, jót mondani valakiről. A pap megáld minket a mise végén, de mi is kérhetjük Isten áldását valakire.

A cselekmény sorozat harmadik része, amikor Jézus *megtöri* a kenyeret. Mit jelent ez számunkra? Életünkben sok sebet szerzünk, kudarc ér bennünket az emberi kapcsolatokban, háttérbe szorulunk, problémák adódnak. Ez a sok seb a mi megtörettetésünk, ezek az élet nehézségei. Mi vagyunk az a kenyér, amit megtörttek. Az Istenhez való jutás útja ilyen fájdalmas.

A negyedik mozzanat: *tanítványainak adta*. Jézus testével minden nap találkozhatunk a

szentmisén, az Oltáriszentségben a kenyér színe alatt. Krisztus áldozatában részt veszünk, így osztjuk szét magunkat, így jön létre a közösség. Áldozatot vállalunk a közösségért, az egyházért. Lelkiekben gazdagodva, új barátokra lelve térhettünk haza.

Túriné Nádudvari Mária

Korabeli szertartások rendje a ferences templomban

Sorozatunk következő részében az április, május és a június hónap ünnepeinek korabeli szertartási rendjét mutatjuk be az 1949-ben írott, „Szokásos szertartások a csongrádi ferences (Szent József) templomban” címet viselő füzetből, melyet az itt szolgáló ferences atyák vezettek.

Márk napja: Búzaszentelés. A plébániai szentmise után körmenet indul az előre megbeszélt és megkért búzatáblákhoz. Ott a III. Rend szokott asztalkát állítani.

Keresztjáró napokon templomunkból nem indul körmenet. Kedden azonban hozzánk jön a nagytemplomból a körmenet. Itt szentbeszéd és szentmise van. (Előre megbeszélendő a világi papokkal, hogy ki végzi a szentmisét és a prédikációt. Eddig mindig mi mondtuk.)

Áldozó csütörtök: Ünnepi rend. Vagy ezen a napon, vagy a következő vasárnapon szokott lenni az iskolás gyerekek elsőáldozása.

Pünkösöd: Mindkét napján ünnepi rend. Csongrádiak Szentkútra szoktak menni a pünkösdi ünnepekre, szombaton indulnak a nagytemplomi plébánia vezetésével.

Úrnapja: Körmenet a Nagyboldogasszony templomnál van. Nálunk csak szentmisék, ünnepi rendben. hét órakor szentséges mise. Templomunkból sohasem indul körmenet a nagy körmenethez. A nyolcad alatt reggelenként szentséges mise 6 órakor.

Úrnapját követő vasárnap templomunk Úrnap körmenete. Délelőtt 10 órai nagymise után indul a körmenet a sátrakhoz.

I. sátor: Hontiék mellett. Kongregáció rendezésében. Felszerelés a padlásunkon.

II. sátor: Bozóéknál. Oltáregylet rendezésében.

III. sátor: Domokos henteséknél. III. Rend rendezésében.

IV. sátor: a templomkert előtt. Az apácák és a ferences leánykör rendezésében.

Körmenet rendje: lásd a feltámadásnál.

Ágakat és zöld lombot kérjünk a várostól. Szentbeszéd is szokott lenni, régebben az utolsó sáternál, a mostani időkben pedig a templomban.

Kirándulás Mátraverebély-Szentkútra

A csongrádi plébániák híveinek 53 fős csoportja május 19-én autóbuszos kiránduláson vett részt.

Az út első állomásaként Hollókőre látogattunk el. A világörökség részévé választott kis település eredeti állapotában megőrizte a hajdani építészeti formákat. A kanyargós, csendes utcákon sétálva gyönyörködhattünk a fehérre meszelt régi házak, a fatornyos kis templom, a falu fölé magasodó vár és a táj szépségében.

Ezt követően érkeztünk fő úti célunkhoz, nemzeti kegyhelyünkre Mátraverebély-Szentkútra. A templomban Bertalan ferences szerzetes atya köszöntött bennünket, és ismertette az egyik legnagyobb búcsújáró hely történetét. A legenda szerint Szent László király az ellenségtől lóháton menekülve egy szakadékon ugratott át, amikor a patkószegek nyomából víz tört fel. Így keletkezett a mai Szentkút forrás. Az első gyógyulás pedig akkor történhetett, amikor egy verebélyi néma pásztorfiúnak megjelent a Szűzanya, karján a kis Jézussal, és egy lópatkó alakú vízforrásra mutatott. A fiú ivott a vízből és visszanyerte beszélőképességét. Ezután még nagyon sok csodás gyógyulás történt Szentkúton.

A gyógyító erejű víz hírére egyre többen zarándokoltak ide. Majd a zarándokok sokasága miatt megépült Verebélyben az első kegytemplom, mely az idén lesz 800 éves. A mai kéttornyú, barokk stílusú Nagyboldogasszony templom és a ferences rendház építése 1763-ban fejeződött be. A főoltáron helyezték el a 18. századi Mária-kegyszobrot.

VI. Pál pápa 1970-ben „kis bazilika” (basilica minor) rangra emelte, és teljes búcsút engedélyezett az év minden napjára.

A ferences kegyhely történetének meghallgatása után szentmisén vettünk részt, melyet Cibian Miklós káplán atya mutatott be.

Rövid sétát tettünk a szabadtéri oltárhoz és a hegyoldalban álló kálváriához, vizet vettünk a szent kútról, majd az ebéd elfogyasztása után tovább indultunk Gyöngyösre.

Gyöngyös belvárosában, a Barátok terén álló Ferences templomot és kolostort, majd a középkori eredetű Ferences Műemlék Könyvtárat kerestük fel. Hegeda László hitoktatótól kaptunk ismertetést a templom történetéről, amely Mária kegyhely, és az 1300-as évek közepén épült, gótikus stílusban. Jelenleg három ferences atya munkálkodik itt. A Sarlós Boldogasszony titulusú templom főoltára feletti aranyozott keretű, hatalmas oltárkép Máriát és Erzsébetet ábrázolja. A templom egyik ékessége a Fájdalmas Szűz kápolna és oltár, melyben Mária és keresztről levett fiának a szobra látható. A Szűzanyát nagy tisztelet övezi Gyöngyösön. Így a templomnak két fő búcsúja van: az első júliusban Sarlós Boldogasszony ünnepén, a második pedig a Fájdalmas-Szűz búcsúja szeptemberben.

A ferences templom egyik kriptája őrzi Vak Bottyán generálisnak, a Rákóczi-szabadságharc legendás tábornokának a földi maradványait. Az egyházüldözés időszaka itt sem múlt el emberáldozat nélkül. P. Kiss Szaléz teológia tanár volt a '40-es években, aki összefogta a fiatalokat, művelődési házat építtetett számukra. Koholt vádakkal elítélték, és a börtönben meghalt. Jelenleg a boldoggá avatásán munkálkodnak.

A kolostor épület emeleti részén a Ferences Műemlék Könyvtárat csodáltuk meg, ahol Sarkadi József kutató kalauzolt bennünket. A 16.000 kötetes könyvtárban őrzik Magyarország legrégebbi nyomtatott könyvét, az 1462-ből származó Fuctus-Bibliát. Késő este értünk haza a szép zarándokútról, plébániái kirándulásunkról.

Túriné Nádudvari Mária

Ennek a városnak szíve van

Mindenki tudja és érzi; jó, ha az ember időnként megáll az útján és visszanéz. Ilyen számvetésre való megszólítás ez most Urbán Gábor esperes-plébános felé, aki tizenegy évet szolgált városunkban előbb, mint káplán, majd plébános.

Plébános úr! Milyen érzéssel jöttél Csongrádra?

1981-ben, mint rákosszentmihályi káplánt helyezett a püspök úr Csongrádra. Annyira nem ismertem az Alföldet, hogy elővettem a térképet, hogy hol is van ez a város. Az első egy-két év úgy telt el, hogy alig ismertek, alig volt személyes kapcsolat az emberekkel. Aztán kiderült, hogy ennek a városnak szíve van, mégpedig nagy szíve. Mondták: a csongrádi emberben tartás van, nem könnyen barátkozik, de ha megszeret valakit, tűzbe megy érte. Ezt aztán az ottani tizenegy évem alatt sokszor megtapasztaltam. Megismertem a várost, környékét, sok jó, melegszívű embert, akiknek szeretete, ragaszkodása drága emlék maradt számomra.

Úgy kaptam a dispoziációt a főplébániára, hogy amellet a Piroskavárosi plébánián is segíteni kell. Ez volt az első találkozásom a Szent József Plébániával. Jól esett ez, mert a ferences jelenlétnek volt még nyoma, emléke. Én ferences diák voltam, mindig közel éreztem magam Szent Ferenc lelkületéhez. Ezért is volt számomra megható kézbe venni Szent Ferenc, vagy Szent Antal ereklyéjét az ünnepek alkalmával. Bokrosra jártam misézni, hitoktatni, ahol egy szeretetteljes, nagyon jó kis közösség volt. Két tanyai misézőhelyre is mentem vasárnaponként autóval, olykor kerékpárral. Négy és fél éves nagytemplomi kápláni szolgálat után, 1986-ban plébánosi kinevezést kaptam a Piroskavárosi plébániára. Itt találkoztam az önállóság örömeivel és terheivel egyaránt. Nagyon jó segítő társakra leltem a képviselőtestület tagjaiban, és a plébániai munkatársakban.

Plébánosi beiktatásom egyben Faddy Othmár atyának, az utolsó ferences plébánosnak az aranymiséje is volt. Felejthetetlenek a jó hangulatú együttlétek az énekkar tagjaival. Zarándoklatokat, kirándulásokat szerveztünk. Nagyon jól sikerült a mariazelli zarándoklat, és egy háromnapos út Kelet-Szlovákiába. Szabó Laci vezetésével társadalmi munkával felújítottuk az Orbán-szobrot, és a mellette álló fülkét. Javítottuk a templom lábazatát, megcsináltuk a templom kéményének bélelését. Haranglábat újítottunk fel a határban a szőlők között. Ezek nemcsak közös munkák voltak, hanem jó emberi kapcsolatoknak az építői is.

Szóval teltek az évek, és jó volt itt plébánosnak lenni. Valóban. Elkészítettük a templom díszes ablakait, Szent István, Szent László szobrát helyeztük el a templomban, betlehemi szoborcsoportot vettünk. Felújítottuk az orgonát, és egy szép egyházzenei áhítattal zárta Virág András orgonaművész a felújítást. A legkritikusabb helyzet 1986 októberében volt, amikor egy háromnapos ünnepségsorozatot tartottunk. 1686. október 25-én szabadult fel Csongrád a török iga alól, 1936 októberében kezdődött meg a ferences élet. De a harmadik, az 1956-os forradalom 30. évfordulója nagyon kényes pont volt. Jézus életét vetítettük a templomban, sokan voltunk. A rendőrautók csak úgy cikáztak a templom körül. De egy-két év múlva már látszott, hogy új szelek fújnak. A közélet, a politikai helyzet változását már érezni lehetett. Felejthetetlen és megható élmény maradt számomra az a segítőkészség, ami a román forradalom idején nyilvánult meg 1989 karácsonyán a Piroskavárosiak részéről. A plébánia volt a segélyek egyik gyűjtőhelye. Szinte egy-két nap alatt tele lett az iroda, a raktár csomagokkal.

Elsőáldozók körében - 1989

Szép lelki esemény volt 1988-ban Túri Kiss Istvánnak az újmiséje. Megszerveződött a cserkészcsapat, megindult a cserkészélet. A bokrosiak kezdeményezésére alapítványt hoztunk létre a bokrosi templom felépítésére, elindult ennek a szervezése, tervezése.

Elérkeztünk 1992 nyarához. Mely plébániánkon szolgáltál azóta? Hogyan alakult életutad?

A püspök úr az újpesti Szent József Plébániára helyezett át. Fájó szívvel jöttem el Csongrádról. Az új állomáshelyem egy lakótelep lett, tízemeletes házakkal, egy szép kis templommal és egy igen rossz állapotú plébániaépülettel. Lassan beilleszkedtem az új körülmények közé. 10 év alatt én voltam a hetedik plébános. 12 évet szolgáltam az újpesti hívek között. Közben bővítettük a sekrestyét egy kis hittanteremmel, és a templom mögötti telket megvéve, egy szép kis plébániaépületet építettünk. Az egyházmegyéek határainak módosításával Újpesttel együtt az esztergomi egyházmegyéhez kerültem. 1998-ban ezüst hajjal ezüstmisés lettem, még ennek az évnek az őszén meghalt apám. 2004-ben a Bíboros úr a rákosszentmihályi plébániára nevezett ki. Oda kerültem vissza, ahonnan elindultam Csongrádra. Ez egy nagy, tekintélyes hely, sok munkával és sok felelősséggel. Két templom és egy kápolna van a plébánia területén. A Néri Szent Fülöp Katolikus Általános Iskola 390 gyerekkel, a cserkészet, az urnatemető, 2005. óta esperesi teendők, együtt emberpróbáló feladat. Egyedül vagyok egy állandó diakónussal és három nyugdíjas atyával. Hála Istennek, komoly, képzett és elkötelezett munkatársaim vannak. Az elmúlt nyolc évben édesanyám velem volt, a múlt nyáron ő is meghalt. Ott vagyok és szolgálom ahol közel harminc évvel ezelőtt voltam. S ha ez így is van fizikai értelemben, remélem, lelki értelemben haladtam valamit előre a Jóisten felé. *Fekete Imre*

Ferences esték Csongrádon

Április 20-án folytatódott, május 11-én pedig egyenlőre befejeződött, az év elején indított rendezvénysorozat, amely a ferences lelkiség megismeréséhez vitte közelebb a résztvevőket.

Kiss Didák szegedi ferences szerzetes az áprilisi elmélkedésen a *San Damiano-i keresztet* mutatta be a hallgatónak.

A kereszt Assisiben, a San Damiano tiszteletére felszentelt romos templomban függött, amikor a fiatal Ferenc betért oda imádkozni. Ez 1206 januárjában történhetett. Miközben a feszület elé borult, váratlanul megszólalt a keresztre feszített Krisztus képe, és így szól „Ferenc, menj és állítsd helyre hajlékomat, mert mint látod, romokban hever!” Ferenc rövidesen hozzálátott a kérés teljesítéséhez, és nagy munkával rendbe hozta nem csak ezt a templomot, hanem a környék több romos kápolnáját is. Később rájött, hogy Krisztus kérése az egyház építésére, helyreállítására vonatkozott. Ferenc életére nagy hatással volt a San Damiano-i kereszttel való találkozás. A képen megjelenített fölséges és dicsőséges Úrhoz akart tartozni, aki szólt hozzá és parancsolt neki.

A táblára festett feszület nagyon sok mondanivalót hordoz. Minden részlet: a színek, a személyek, a motívumok, az események, mind-mind szimbolikus jelentésűek. Ezeket a jelentéseket részletesen és szemléletesen ismertette velünk előadónk. Végül közösen elmondtuk Ferenc imáját, amit a kereszt előtt imádkozott:

*„Fölséges és dicsőséges Isten,
ragyogd be szívem sötétségét,
és adj nekem igaz hitet, biztos reményt
és tökéletes szeretetet,
érzéket és értelmet, Uram,
hogyan megtegyem a te szent és igaz parancsodat.”*

A májusi előadás fő témája a *dicséret* volt. Különböző imádság fajták léteznek: kérés (magamnak, vagy valaki másnak), hálaadás (megköszönöm, amit kaptam), imádás (szemlélődés) és dicséret (Isten személyének adott tisztelet). Szent Ferenc magas szinten imádkozott dicsőítő imákat. Isten dicséretét arra is felhasználta, hogy a mindennapi nyomorúságból kimeneküljön a mennyei dolgok felé. Ferenc példája arra tanít minket, hogy nem szabad összeroskadni a bajban, el kell kezdeni Istent dicsérni, és fordulat történik az életünkben. A dicséret felszabadít és vidámmá tesz, átalakít és megszünteti a bennünk lévő félelmet. Életünkben a dicséret és a hálaadás összefügg: hálát adunk valamiért, majd dicsérjük a Jóistent.

Ezt követően Kerekes László világi ferences a *Zsoltárokról* beszélt, melyek imádkozni tanítanak. A dicsőítő zsoltárok olvasása megnyugtatja az ember lelkét. Az egyik legszebb a 150. zsoltár: „Dicsérjétek az Urat szentélyében, dicsérjétek égi erődítményében! Dicsérjétek hatalmas tetteiért, dicsérjétek nagyságának teljességeért! Dicsérjétek trombitaszóval, dicsérjétek citerával és hárfával!...” Végül minden résztvevő felolvasta az általa írtakat, amelyet dicsőítő zsoltárok sorainak felhasználásával állított össze. Terveink szerint az előadássorozat szeptembertől folytatódik. *Túriné Nádudvari Mária*

„Nagyon szeretem, amit csinálok...”

Sorozatunkban ez alkalommal Drozdik Jánosnét, a bokrosi hívek Juliska nénijét mutatjuk be, aki a bokrosi Szent László templom sekrestyési teendőit látja el közel öt éve.

Szívesen hallanánk gyermekkoráról, szüleiről.

Gátéron születtem 1938. február 12-én. Később a

Csongrád-Gátér határ melletti tanyavilágba költöztünk. Ketten voltunk testvérek. Négy éves lehettem, amikor édesapánkat behívták katonának, majd kivitték a frontra, és többé nem jött haza. Félárva gyerekként, nehéz körülmények között nevelkedtünk.

Tanyasi iskolába jártam, a Faragó majorba.

Milyen volt az akkori gyerekek vallási élete?

A gyerekek többet imádkoztak, hiszen szüleiktől is ezt tanulták, ezt látták. Az iskolában minden héten volt kötelező hittanóra. Csongrádról járt ki egy plébános, Gyárfás atyának hívták, akinél elsőáldozó is voltam. Gátéron bérálkoztam. Sajnos messze volt hozzánk a falu, ahová gyalog jártunk, így ritkábban jutottunk el templomba.

Hogyan alakult a sorsa a továbbiakban?

1958 májusában férjhez mentem. Továbbra is a tanyavilágban laktunk, mindenhez nagyon messze. 1959-ben megszületett a fiunk. '60-ban megalakult a termelő szövetkezet, ahová a férjem eljárt dolgozni. Öt éves lehetett a fiunk, amikor beköltöztünk Bokrosra. Itt az iskolában havonta egy alkalommal tartottak szentmisét, és amikor a munkánk engedte, elmentünk. Később az egyház megvette az imaházat, és már minden vasárnap volt mise. Ide még igazán nem tudtunk eljánni, mert a férjemmel a juhászatban dogoztunk, ahol minden napunk el volt foglalva, az állatokat etetni, vagy legeltetni kellett. Amikor 1993-ban nyugdíjba mentem, azután tudtunk igazán misére járni a férjemmel együtt.

Juliska néni segítségére mindig számíthatunk a templom háza táján. Hogyan kezdődött az itteni tevékenykedése?

Régebben még Balog Péter bácsi harangozott, és feleségével, Erzsike nénival elvégeztek minden munkát, amit az imaház körül kellett. Ők kértek fel, hogy segítsek a takarításban. Először úgy gondoltam, hogy nem tudok én segíteni, hiszen vannak ott nálam idősebb, tapasztaltabb asszonyok. Többszöri kérésre végül is elmentem,

és ott is maradtam. Azóta is végzem a takarítást és még sok mindent. Közben szép lassan felépült a gyönyörű templomunk. Erzsike néni leköszönt, és rám hagyta a munkáját. Nagyon szeretem, amit csinálok, sokan segítenek, amiben kell, csak szeretném, ha már helyettesem is lenne. Bízom a Jóisten erejében, remélem, hogy megsegít, és még folytathatom ezt a munkát erőben, egészségben.

Köszönjük Juliska néninek az odaadó munkáját, és hogy röviden elmesélte nekünk élete történetét. Kívánunk a Jóistentől erőt, egészséget, hogy még sok-sok évig szolgálhassa közösségünket.

Lantos Jánosné

SÍK SÁNDOR: Te Deum

Téged Isten dicsérlek
és hálát adok mindenért.

Hogy megvolt mindig a mindennapim
és nem gyűjtöttem másnapra valót,
hála legyen.

Hogy mindig jutott két garasom adni,
és magamnak nem kellett kéregetnem,
hála legyen.

Hogy értenem adatott másokat,
és nem kellett sírnom, hogy megértsenek,
hála legyen.

Hogy a sírókkal sírni jól esett,
és nem nevettem minden nevetővel,
hála legyen.

Hogy megmutattál mindent, ami szép
és megmutattál mindent, ami rút,
hála legyen.

Hogy boldoggá tett minden, ami szép
és ami rút, nem tett boldogtalanná,
hála legyen.

Hogy sohasem féltem a szeretettől
és szerethettem, akik nem szerettek,
hála legyen.

Hogy akik szerettek, szépen szerettek,
és hogy nem kellett nem szépen szeretnem,
hála legyen.

Hogy amim nem volt, nem kívántam,
és sohasem volt elég, aki voltam,
hála legyen.

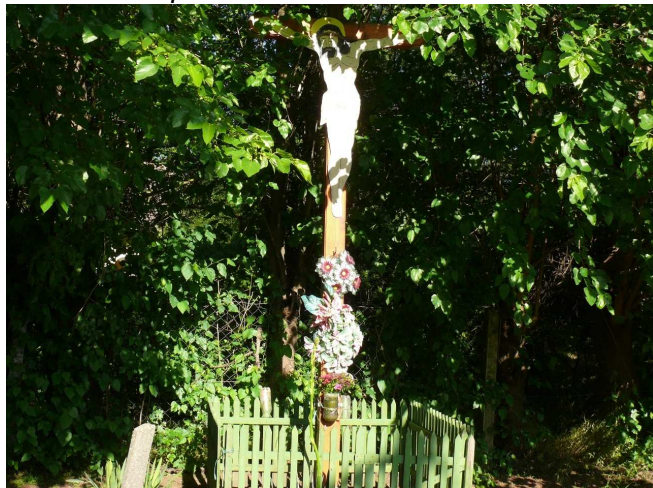
Hogy ember lehettem akkor is,
mikor az emberek nem akartak emberek lenni,
hála legyen.

Hogy megtarthattam a hitet,
és megfuthattam a kicsik futását,
és futva futhatok az Érkező elé,
s tán nem kell a városba mennem
a lámpásomba olajért,
hála legyen!

Szentek szobrai és keresztek

Folytatva sorozatunkat, a bokrosi szőlők között a Fehér kereszt dűlő és az Árpád iskola dűlő kereszteződésében található egykori általános iskola melletti kereszt történetét idézzük fel.

Az összeállítást Buzder L. Lajosné, a felvételt Révész József készítette.

Az iskolát 1926-ban építették, mellé emeltette a keresztet a környéken hét hold szőlő birtokosaként Tekulics Sándor. Az 1920-as években a határrész lakosságának 99%-a katolikus vallású volt, a keresztállítással az emberek a hitüket akarták kifejezni. Gondozását, díszítését a közelben lakók végezték. Ünnepek alkalmával koszorút, virágot vittek a kereszthez, és gyertyát gyújtottak a keresztfa lábánál.

1946-ban a megrongálódott korpuszt újra festették. Huszka János szállította lovas fogattal a festőhöz, akinek sajnos nem ismerjük a nevét. 1952-ben az elkorhadt keresztfa helyett újat állítottak az iskola szomszédságában lakók: Serfőző József szíjgyártó mester, id. Gulyás Ferenc és Túri László.

2002-ben ismét felújításra került sor, Gut Mátyásné sz. Gajdos Anna kezdeményezésére.

A munkálatokat Balogh Péter szervezte. Sokan ajánlották fel segítségüket. Fekete István, Kulman János és Nagy Mihály anyagilag támogatták a felújítást. A keresztfa ácsolását Kacziba János, a léckerítés elkészítését Forgó József vállalta, Gajdos János egy mázsa cementet ajánlott fel, a betonozást Kocsis József végezte. Egyéb munkákban részt vettek még Bacsza Józsefné, Buzder Lajos, Gulyás Ferenc, Gyovai Gáspár, ifj. Kallai Dezső, id. Kallai Dezsőné, Kocsis Mihály, Nagyistók András, Nagypál Mátyás, Tóth János és Túri Rókus.

A felszentelést Zsótér Antal és Nagy Nándor atyák végezték a szentmisére - az esős idő ellenére - nagy létszámban érkező hívek jelenlétében.

A kereszt állapota jó, gondozott, koszorúk díszítik.

80 éve szentelték fel templomunkat

az 1. oldal folytatása

Az építkezéshez kapcsolódóan téglás körmeneteket tartottak a Mátray-téglagyártól a templomépítés helyéig oly módon, hogy a hívek egy-két téglát vittek a kezükben imádkozva és énekelve, melyet a lakosság napjainkban is emleget. A nép érdeklődése fokozódott. Még 1927-ben felhúzták a templom falainak jelentős részét. 1928 őszére elkészült a templomépület falainak további része, a torony, a tetőzet, valamint a teljes belső és külső vakolás. Az építkezés költsége kereken 100.000 pengő volt, de ebbe nincs beleszámítva a tervezők díja, amelyet Károlyi gróf fizetett ki. A nép már nem tudott adakozni, mert az országos gazdasági válság idején Csongrádon is nagy volt a munkanélküliség és a pénzhiány. A szegénységből nyomor lett, sokan az élelemben és ruházatban is komoly hiányt szenvedtek. Ebben a helyzetben épült fel a templomunk. Az előkészülettől a befejezésig öt év telt el, ezen belül maga az építkezés egy év alatt megtörtént. Az építkezéshez hiányzott még 11.500 pengő, így Szedlacsek plébános és Tóth István polgármester kezessége mellett kölcsönt vettek fel, melyet a plébános közbenjárásával rövid idő alatt vissza tudott fizetni a templomépítő bizottság.

A templom Róma Ókeresztény bazilika stílusban épült Bauer Gyula és Schmitterer Ernő budapesti építészek tervei szerint. Az építkezés kivitelezője Koncz Péter hódmezővásárhelyi építész, tekintélyes szakember volt, aki több csongrádi alkalmazott az építkezés során. A templom berendezése 1930-ban történt a következő módon: Szedlacsek István plébános a módosabb híveket személyesen meglátogatta és felkérte, hogy az új templom felszerelésére és berendezésére egy-egy tárgy beszerzésének költségét vállalják magukra, így több berendezési tárgyat egyes személyek ajándékoztak a templomnak.

Nyolcvan év sok idő, meg kevés is. Sok, hiszen nagy változások történtek városunkban, s vele együtt változott egyházunk is. Kevés idő jutott viszont arra, hogy a néha zűrzavaros időben az elmúlt időszak embere méltó módon emlékezhessen volna templomépítő és plébánia alapító elődeire, az azt szolgálóira és fenntartóira. Tudjuk, hogy ezeknek az eseményeknek a történetét városunk lakóinak nagy része ismeri. Mégis fontosnak tartjuk az ilyen ünnepi alkalmakat felhasználni az emlékezés, a tisztelet és a köszönet kifejezésére. Tesszük ezt azért is, hogy ez a szép kistemplom hívő közösségével együtt gyarapodjon, legyen mindig egy hely városrészünkben, ahova betérve, az emberek imáikon keresztül együtt lehetnek a Jóistennel.

Fekete Imre - Révész József

A bokrosi templomok története – 3.

Folytatjuk, egyben befejezzük sorozatunkat, melyet az előző részben az imaház 1984-ben történt felszentelésével és az udvarában lévő harangláb állításával fejeztünk be.

Az 1990-ben megalakult Bokrosi Baráti Kör, amely sok társadalmi munkát végzett, alapítványokat hozott létre, többek között a Bokrosi Templomért Alapítványt. Falugyűlés elé került az ötlet, ahol sokan jónak találták és támogatták. 1992-ben Urbán Gábor plébános úrral egyeztetve a templom építésére tervpályázatot írtak ki. Két jelentkező küldte el tervét: Magyar János és Tulok István.

Az elkészített maketteket nagyon sokan megnézték és véleményt nyilvánítottak. Ez alapján Tulok István munkája nyerte el a falu lakosságának tetszését (a torony hasonlított az eredeti kápolna tornyára). Közben a régi kápolna beépítetlen telkét visszakapta a település. Az alapkö letétele és felszentelése 1993. november 6-án megtörtént. A szertartást Gyulay Endre püspök úr és Soós Dénes, az új plébánosunk végezte. Az igazi kemény munka ezután következett. Az építkezést Király János, tiszalpäri kőműves mester irányította. A Baráti Kör vezetői, Balogh Péter bácsi és a plébános úr szinte napi kapcsolatban álltak egymással, így koordinálták a munkákat. Nagyon sok adomány érkezett a helyi lakosoktól, a Kossuth Termelőszövetkezettől, távol élő ismeretlen emberektől, Csongrád Város Önkormányzatától, a Szeged-Csanádi Egyházmegyétől, a Csongrád Megyei Önkormányzattól, a szegedi Emke Kft-től, a helyi Effem Hungary Kft-től, a Művelődésügyi Minisztériumtól, összesen 542 adakozótól. Sokan a kétkézi munkájukat, munkagépeik segítségét ajánlották fel, míg végül felépült Isten háza az emberek között, ahogy a Szentírásban olvasható.

Hosszú, munkával telt évek után 2001. június 27-én, szerdán délután 3 órakor Gyulay Endre püspök úr felszentelte a bokrosiak új, gyönyörű templomát, az összefogás és az önzetlen munka szép bizonyítékát. Püspök úr szavaival élve: „Legyen ennek az Isten házána minél több látogatója!”

A templom adatairól, berendezéseiről röviden:

Hossza: 21 méter, szélessége: 11 méter, a torony magassága a kereszttel együtt 20 méter. A templom belső tere 114 négyzetméter, felette a kórus 26 négyzetméter. Először az ülőhelyeket székek biztosították, ma már fűthető padok állnak a hívők rendelkezésére. A padokat Szűcs László asztalos készítette. A templom összességében mintegy 100 fő befogadására alkalmas.

A két oldalszárny a sekrestyét és a közösségi termet foglalja magába. A templom fő helyén álló miséző oltár fölött templomunk védőszentjének, Szent Lászlónak fából faragott szobra áll. Ezzel akartunk emléket állítani a volt Szent László-i terület rész egykori iskolájának és miséző helyének, ahol évtizedeken keresztül igen színvonalas nevelés, tanítás és hitélet folyt a környéken lakók legnagyobb öröme.

Szent László király szobrát Simmer Sándor fafaragó készítette.

Az egykori harangokról tudjuk, hogy az eredeti kápolna mellettiek 1900-ban és 1906-ban öntették. Az első 96 kg, a második 61 kg volt. Mivel az I. világháború idején mindkettőt elvitték hadi célokra, így 1922-ben a hívek, a Csongrád Bokrosparti és Gyójai Olvasókör és a Hangya Szövetkezet készítettett egy 50 kg-os harangot a Magyarok Nagymatyasszonya tiszteletére. A másik 1928-ban készült, felirata: „Jézus szíve tiszteletére ajándékozta a Csongrád Bokrosparti Hangya Szövetkezet és a Hívek.” Ezek a harangok találhatóak meg a templomunk tornyában.

Elektromos meghajtásúak, így jelzik a pontos időt reggel 6 órakor, délben és este 8 órakor. Jelzik, ha halott van a településen, és hívják szentmisére a híveket vasárnap és ünnepnapokon. A kóruson digitális orgona van. Három manuális játékasztallal, ötvenhárom regiszterrel és megszámlálhatatlan variációs lehetőséggel. Ilyen „Wersi Galaxis” elektromos orgona mindössze 5-6 darab található az országban.

A templomban lévő Keresztelőkút ugyancsak Simmer Sándor faragó munkája. Az eperfából készült kút három részre tagolható.

A kúttestet áttört szőlőmotívum alkotja, amelynek kettős jelentése van. Az egyik Jézusnak az apostolokhoz intézett szavait tükrözi: „Én vagyok a szőlőtőke, ti vagytok a vessző rajta.” A másik jelentése pedig az, hogy Bokros hagyományosan szőlőtermő vidék.

A medencetetőt három borda alkotja, jelképezve a Szentháromságot. A víz nem lefelé, hanem jelképesen felfelé folyik. Az első borda Jézust ábrázolja, a második Keresztelő Szent Jánost, amint Jézust megkereszteli, a harmadik borda pedig a Szentlelket galamb formájában.

Templomunk másik nevezetessége az egyedi, és lehet, hogy első látásra szokatlan Keresztút, amely ezen a vidéken gyakran használt fűzfavesszőből és kukoricacsuhéból készült. Az országban ez a második ilyen alkotás (2001), melyet Lakóné Vincze Ildikó szegedi csuhészobrász készített. A másik egy veszprémi család tulajdonában van. Tartós és a környezetbe illő mestermunka. A templombelső oldalsó falain láthatóak a stációk csuhéképei. Nagyon sokan megcsodálták már a művészien megalkotott állomásokat. Az azokat tartó vesszőkosárcák Böröczki Ágnes kosárfonó munkái. Mindketten a Dél-Tisza menti „Napsugaras Egyesület” tagjai.

A templom bejárata akadálymentesített, így az idősek és tolószékre kényszerültek is könnyen bejuthatnak.

A templom előtti kő feszületet 1988-ban a Szentév emlékére készítették, és az akkori imaház kertjében állították fel.

A plébániai képviselőtestület egykori tagjai voltak Horváth V. László, Kapás Lajos, Molnár Péter, Petróczi Mátyás, Buzder János, Kallai Dezsőné, jelenleg Juhász Istvánné és Lantos Jánosné vesznek részt a testület munkájában.

A templomkertet szépen rendezték, parkosították, több helyen locsolási lehetőséget is biztosítottak. Szorgalmas hívek kezei ápolják és szépítik napjainkban is folyamatosan.

Hálás szívvel köszönjük mindenki munkáját, aki hozzájárult templomunk épüléséhez, szépüléséhez.

Felhasznált forrásmunkák:

Dudás Lajos: Templomaink 1991. március 29.

Dudás Lajos: Bokros tegnap és ma 2000. április 18.

Soós Dénes: Segíts magadon, az Isten is megsegít!

Soós Dénes: Helyi templomtörténetek röviden 2002.

június 30. Az első Szent László napi búcsú tiszteletére

Kádár Györgyné: Előimádkozók Bokroson

Szent József Plébánia Bokrosra vonatkozó iratai

Dudás Lajos: Egy fel nem épült templom

Buzder L. Lajosné

Könyörgés a jó termésért

Templomunkban a jó termésért való ájtatosságot április 25-én, húsvét 4. vasárnapján végeztük. Salamon László plébános az evangéliumot követően a következő könyörgést imádkozta:

Könyörögjünk! Örök, mindenható Isten, aki az eget és a földet, a tengert és az egész mindenséget teremtetted, alázatosan kérünk, hogy földi termésjeinket megáldani, megszentelni és gyarapítani méltóztassál. Töltsd meg csűrjeinket és pincéinket a gabona és bor bőségével, hogy azoknak örvendezve dicséretet és hálát zengjünk neked. Krisztus a mi Urunk által. A mindenható Istennek, az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek áldása szálljon vetéseinkre és maradjon rajtuk mindenkor. Amen. Ezt követően az előkészített búzahajtásokat szentelt vízzel meghintette, majd megtömjelezte őket.

„Akiket Isten lelke vezérel, azok Isten fiai”

Róm 8,14

Pünkösöd keresztény életünk egyik legfontosabb ünnepe, mégis sokan méltatlanul keveset tudnak róla. Olvassuk a Szentírásban, hogy az apostolokra leszállt a Szentlélek tűznyelvek alakjában, miközben nagy zúgás támadt az égből.

Mi is történt valójában? Az apostolok, akik Jézus elfogásakor szétszéledtek, majd zárt ajtók mögött bujkáltak, most örömmel és bátorsággal eltelve kiálltak Jeruzsálem utcáira, és tanúságot tettek Jézus feltámadásáról. Új nyelveken kezdtek beszélni, és az ő nyelvüket is értette mindenki. Csodálatos külső jelek kíséretében az apostolok szíve változott meg.

A mi életünkben is bekövetkezhet a Szentléleknek ez a dinamikus kiáradása. Jézus mindannyiunknak felajánlja a lehetőséget, ahogyan az apostoloknak is mondta feltámadása után: *„Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket. S miután ezt mondta, rájuk lehelt és így szólt hozzájuk: Vegyétek a Szentlelket!”* (Jn 20.19-22)

Még ma is emlékszem arra a napra, amikor velem történt meg ez a csoda, majd 24 évvel ezelőtt. Isten szeretete és békéje töltötte be egész valómat, valami soha nem tapasztalt öröm kíséretében. Könnyűnek éreztem magam, és a legdurvább sértésekkel sem tudtak megbántani.

Jézus egészen közel jött, szívembe költözött, és ezt már nem csak hittem, de tudtam és éreztem is. Olyan emberekkel ismerkedtem meg, akik szabadon dicsőítették Istent, különleges karizmákkal bírtak: nyelveken szóltak, prófétáltak, gyógyulásért imádkoztak, éppen úgy, mint az ősegyházban. Fontos, hogy ezeket az ajándékokat soha nem a magunk dicsőségére, hanem mások szolgálatára kapjuk.

De most térjünk vissza a szív változásaihoz. Az apostolok hiába hallgatták Jézus szavait éveken keresztül, a megpróbáltatások idején szétszéledtek, és félelem töltötte el őket. Mi, mai keresztények is érezzük tagjainkban az ellentmondást. Ismerjük a törvényt, amely a Szeretet lelke nélkül csak gúzsba köt és büntudatot ébreszt bennünk. A Szentlélek kiáradásával azonban minden megváltozik. *„Mikor a Szentlélek jön és birtokba veszi a szívet, akkor változás történik. Ha korábban az ember szíve mélyén Isten elleni kimondatlan haragot hordozott, most Isten elküldi neki a Szentlelket, Aki tanúsítja számára, hogy Isten valójában kegyes és jóindulatú, hogy az ő szövetségese, nem ellensége.”* (R. Cantalamessa)

Ezek után már nem vagyunk kiszolgáltatva a bűn törvényének. Isten Lelke teszi bennünk a jót, amire önmagunk nem vagyunk képesek. Élesedik önismeretünk, egyre jobban látjuk, hogy önmagunktól nem vagyunk képesek a jóra, és az üdvösséget nem jótetteinkért kapjuk, hanem ajándékba Krisztus Urunk kereszthalála és feltámadása által. Ez nem azt jelenti, hogy már nem érvényesek a régi törvények, hanem azt, hogy Isten maga teszi velünk és bennünk azokat a dolgokat, amelyet elrendelt.

Az elmúlt 20 év során sokszor, sokféleképpen tapasztaltam meg Isten szeretetét, Szentlelkének segítségét. Örömben éppúgy, mint nehéz döntésekben, fájdalmakban. Átéltettem, hogy amikor sötétség és fájdalom töltötte be lelkemet, akkor is ott imádkozott bennem Isten Lelke erőt adva a túléléshez, a talpon maradáshoz, ahogyan Szent Pál is mondja: *„Gyöngeségünkben pedig segítségünkre siet a Lélek, hisz még azt sem tudjuk, hogyan kell helyesen imádkozni. A Lélek azonban maga könyörög bennünk, emberi szóval ki nem fejezhető fohászkodással.”* (Róm 8,26)

Keresztény életünk szilárd elkötelezettséget kíván, ez azonban önmagában nem elég. Kérünk, és vágyunk kell Isten Szentlelkét, a szeretet Lelkét, hogy betölthessük hivatásunkat, képesek legyünk végigjárni a számunkra kijelölt utat. Pünkösöd számomra nem egy-két nap az évből, hanem minden pillanat, amikor érezhetem Isten jelenlétét. Kívánom, hogy minél többen átélhessék a Szentlélek átformáló erejét életükben.

Tóthné Horváth Anikó

Anyakönyvi hírek

Keresztelés

Április 25.

Fotó: Birk Péter

Kádár Szonja

Anyák-napi megemlékezés

Visszatérő előadóink - a Csongrádi Versmondók Köre tagjai – május másodikán a szentmise után zenés-irodalmi összeállításukkal köszöntötték templomunkban az édesanyákat és a nagymamákat, akik részére hittanosaink egy-egy szál virágot adtak át a műsor végén.

Látogasson el plébániánk honlapjára a www.kistemplom-csongrad.hu oldalra, melyen FÓRUM rovatot indítottunk.

2009. június 19. - 2010. június 11.

A Papság éve, amelyet XVI. Benedek pápa hirdetett meg az elmúlt évben, június 11-én zárult. A papok közreműködő szolgálatáról - amelyet az Oltáriszentség ünneplésében és szétosztásában végeznek - illő most külön is megemlékeznünk.

A felszentelt pap jelenléte biztosítja azt, hogy a szentmise ünneplésére összegyülekezett közösség valóban eucharisztikus közösséggé váljon. A pap ugyanis Krisztus személyében cselekedve és azonosulva Krisztussal, az örök főpappal, jelenvalóvá teszi az Úr áldozatát.

A felvétel templomunk Úrnapi körmenetén készült

Rejtvénysarok

Kedves Gyerekek!

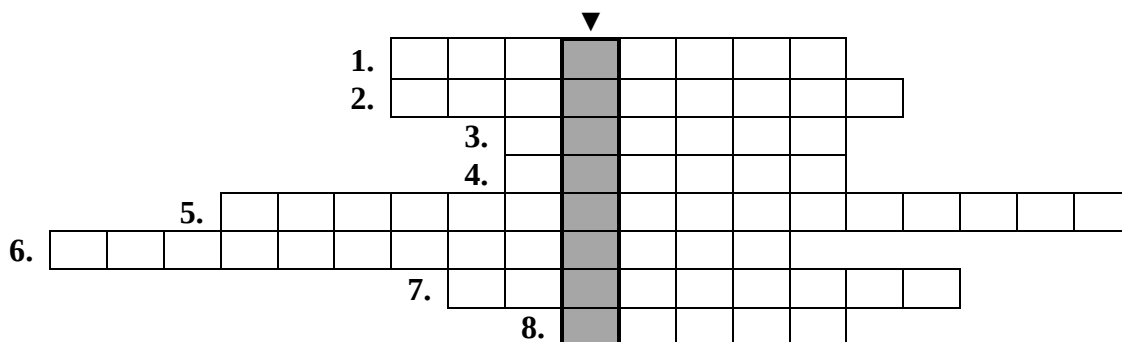
A sorok kitöltése után a sötétített oszlopban található megfejtést július 31-ig fogadjuk írásban, vagy honlapunkon a *Harang-Szó* menüpont alatt elérhető e-mail címen. A helyes megfejtők közül kisorsolt három főt jutalomban részesítjük.

Az előző lapszámban lévő rejtvény megfejtése:

Krisztus feltámadott! Alleluja!

A helyes megfejtés beküldői, Urbaniczki Lajos és Urbaniczki Dóra jutalomban részesült. Pap Imre

1. Ezt teszi a Szentlélek
2. Biblia más szóval
3. Ennek a háznak a tagjai vagyunk
4. A bűnbocsánat szentsége
5. Isten üzenete az emberekhez
6. Ígyen módon is szólt Isten népéhez
7. A Bibliában található, 150 van belőle
8. Hány fő része van a Bibliának

Jó alkalom

- Kip-kop, Kip-kop, Kip-kop. - Ki az? - A jó alkalom. - Az nem lehet. - Miért nem?
- Mert a jó alkalom csak egyszer kopogtat, jegyezd meg ezt és légy résen!

Hősök napi megemlékezés

Május utolsó vasárnapján, a II. világháborús emlékműnél városunkban is megemlékeztek a háborúban elesettekről. Az ünnepség felkért szónoka, Salamon László esperes-plébános beszédében külön kitért az emlékezés fontosságára, a mai kor emberének ez irányú felelősségére. Beszéde végén közös imádságra kérte a jelenlévőket, majd az emlékműnél ő is elhelyezte a kegyelet és az emlékezés koszorúját.

Orbán napi szentmise

Hagyományt követve, május 30-án vasárnap délután, a bokrosi határrészben található Szent Orbán pápa szobránál mutatott be szentmisét Cibian Miklós káplán. Prédikációjában röviden kitért Orbán pápa életére és tevékenységére. Pápaként ő rendelte el, hogy a miseáldozat kelyhét és tányérkáját aranyból, vagy ezüstből készítsék, ezért kehellyel, vagy szőlőfürttel a kezében ábrázolják az alkotásokon, akit a szőlőművesek, kádárok és kocsmárosok patrónusuknak választották. A hagyomány szerint, ha Orbán megvédte a szőlőt a fagytól, akkor borral vendégelték meg a szentet, ha viszont fagykárunk lett a gazdáknak, akkor megvesszőzték a szobrát. A szentmise végén köszönt el a Szent József Plébánia Képviselőtestülete Cibian Miklós káplán atyától, akit a megyéspüspök úr elhelyezett Csongrádról.

Anyakönyvi hírek

Halottaink

Suszter György
Donka Jánosné – Szabó Julianna
Fekete István
özv. Nyéki Béláné – Bodor Julianna
Kódor Gáspár
Zsíros Pál
Palatinus Ferencné – Sineger Rózsa
Dósa Jánosné – Németh Terézia
özv. Dudás Imréné – Kispataki Erzsébet
Milovanovics Tibor
Kis Károly
özv. Gácsi Imréné – Vincze Mária
Dóra György
özv. Bertus Jánosné – Vincze Margit
Domokos István
Fűri Imréné – Ötvös Mária Luca
özv. Szólik Istvánné – Fodor Anna
Molnár Matild
Lakatos Mihály
Hegedűs Zoltán
László Sándorné – Gulyás Rozália
Pusztai Antalné – Török Erzsébet

Adj irgalmat, adj nyugalmat, Ó Atyánk a lelkeknek!

Kiadványunk támogatója

ORHIDEA TEMETKEZÉS

Csongrád, Erzsébet u. 32.

Éjjel-nappal hívható telefonszám:

06-63/471-121

**Két dolog juttatja az embert koldusbotra:
a vasárnapi munka és az igazságtalan úton
szerzett jöszág!**

Vianney Szent János

A szavak elszállnak, az írás megmarad?

Már elköszöntem Csongrádon szóban a kedves hívektől, így most írásban nem nagyon találok szavaimat. Mégis úgy érzem, hogy illik elköszönni írásban is a kiadvány olvasóitól. Az első cikkem a Harang-Szóban nem akkor jelent meg, amikor csongrádi káplán lettem, hanem sokkal hamarabb. Még Veréb László

atyá idejében a szegedi papneveldeből az egyik félévben jártam egy hónapban egyszer a csongrádi egyházközségekbe. Egyik ott töltött hétvégém alkalmából Fekete Imre kért tőlem egy cikket, ami meg is jelent az újságban. A mostani tíz hónapos tartózkodásom alatt igyekeztem valamit megjeleníteni abból, ami engem is érdekel, és amit talán érdekesnek gondoltam az olvasók számára, így felkérésre rendszeresen írtam az újságba.

Június elsejével a püspök atya Csongrádról egy másik feladat elé állított, és a szeghalmi egyházközségbe küldött plébániai kormányzónak. Ezzel az írásos tevékenységem a Csongrád-piroskavárosi lapban befejeződött. Ha valami érdekeset tudtam írni, amivel fölkeltem az érdeklődést, akkor nagyon örülök. Isten áldása és a Szűzanya pártfogása kísérje a továbbiakban is a kiadvány olvasóit.

Cibian Miklós atya

Kaszap István - a generációk példaképe

A boldoggá avatási eljárásnak az egyik feltétele az, hogy a boldoggá avatandó népszerű a hívő nép körében, ahol szentként tekintik és tisztelik. Árpádházi Szent Margit legtökéletesebb példája ennek, hisz hivatalosan csak 1943-ban került a szentek sorába, addig a nép nem felejtette el,

hogy szentéletű volt. Kaszap István is így lett a '30-as évek generációja példaképe, és az utána következő generációk sem feledkeztek meg róla, annak ellenére, hogy nagyon rövid volt a földi élete. És a hivatalos boldoggá avatása még mindig várat magára.

Székesfehérvárott született 1916-ban a család harmadik gyermekeként.

Elemi iskola elvégzése után a ciszterciek Szent István gimnáziumában jelentkezett. Főleg a gimnázium második felében föltűnt, hogy a tanulmányai egyre jobbak, illetve a fiatal Kaszap István egyre komolyodik, csöndesebb lett. 1934-ben, érettségi után Budán belépett a jezsuita rendbe. Rendbe való belépésekor jó egészségnak örvendett, addig sokat sportolt, ám nem sokkal ez után megértette, hogy ő Krisztust a szenvedésekben fogja követni.

A következő évben már betegség kezdi őt gyötörni: orrvérzések, gennyes mellhártyagyulladás, kelések, rosszindulatú tályogok követik egymást. Egymás után távolítják el testéből a kisebb-nagyobb tályogokat, daganatokat, melyek mindig újratermelődnek. Kórházi kezelés után visszatér a budai noviciusházba, de a betegsége újra jelentkezik.

1935-ben súlyosbodó egészségi állapota következtében el kellett hagynia a jezsuita rendet és visszaköltözik a szülői házba. Isten akaratát úgy akarta fogadni, mint legfőbb javát és boldogságát, ezért még a rendházban fölírta magának egy papírra - hogy mindig szeme előtt legyen - Lisieux-i Szent Teréz szavait:

„Emlékezzél, hogy a te szent akaratod az én nyugalmam és egyedüli boldogságom. Átadom neked magam, és félelem nélkül elalszom a te karjaid között, ó isteni Üdvözítőm”.

Hazaérkezése után egyre rosszabbul lett, és bekerült a székesfehérvári kórházba, ahol 1935. december 17-én szenvedések közepette visszatért a Teremtőhöz. Az utolsó üzenete - erőtlen, kissé kusza írással - a szüleihez szólt:

„Isten veletek! Odafönn találkozunk. Ne sírjatok, mennyei születésnap ez. A jó Isten áldjon meg benneteket!” Teste ma Székesfehérvárott, a Prohászka-émléktemplom (Vasútvidéki plébánia-templom) falához épített kriptában nyugszik. Boldoggá avatási eljárását a székesfehérvári egyházmegye megindította már a halála után, és már akkor imádkoztak ezért, és kérték közbenjárását. Az ifjúság köréből sok tisztelője lett. Talán azért, mert fiatalsága ellenére föl tudta ismerni Isten akaratát az életére vonatkozólag, és ennek teljesen átadta magát. Kitartás, Isten szava meghallgatása, és nem utolsó sorban a megfeszített Krisztus követése - ezek voltak Kaszap István életének jellemzői. Olyan dolgok, amikben sokszor sántikálni szoktunk. Legyen erősítő példa számunkra is Kaszap István, és imádkozzunk, hogy a többi magyar szent és boldog között tisztelheessük Isten nagyszerű, és sokat szenvedett szolgáját.

Cibian Miklós atya

Tíz hónap Csongrádon

Cibian Miklós káplánként bemutatott utolsó szentmiséjén - május 31-én - egyházközségünk hívei nevében Felföldi Miklós köszönt el az atyától, akít a megyés püspök úr június elsejétől szeghalmi plébániai kormányzónak nevezett ki.

Főzőversenyen

Május 2-án plébániánk is képviseltette magát a „Gasztrómánia 2010” elnevezésű főzőversenyen, ahol megállapítottuk, hogy az idén sem a győzelem, hanem a részvétel volt a fontos számunkra.

Fiatalok!

Szeretettel vár tagjai sorába a Szent József Plébánián működő 575. számú Szent György Cserkészcsapat. A foglalkozásokat péntekenként 16.00 - 17.00 óra között tartják a plébánia Kolostor épületében.

Kedves Hívek, Kedves Olvasóink!

Várjuk az érdeklődőket a Kolostor épület emeletén lévő könyvtárunkba.
Nyitvatartási idő: vasárnap 10.45 - 11.45 óra.

Közelgő ünnepek

- június 29.: Szt. Péter és Szt. Pál apostolok ünnepe;
- július 25.: bokrosi Szent László templom búcsúja;
- július 30. – augusztus 1.:
Ferences napok a plébánián, Porciunkulai búcsú.

Fémhulladék gyűjtés

Köszönjük az alábbi személyeknek és vállalkozásoknak, hogy a május elején meghirdetett fémhulladék gyűjtésben részt vettek, ezáltal önzetlenül támogatják a nyári hittanos kirándulás, és ifjúsági programjaink résztvevőit.

Autóbontó - Molnár Zsolt ev.
Bartók Gergő – Tiszaoldal
Debreceni Attila - Kenderfölk u.
Fekete Imre – Bocskai István u.
Felföldi Mihály - József Attila. u.
Felföldi Mihály - Wesselényi Miklós u.
Felföldi Mihály ifj. - István u.
Felföldi Miklós - Perczel Mór u.
Frigolux Ipari és Kereskedelmi Zrt.
Horváth Légtechnika Bt.
Kádár Mihályné - Kis Tisza u.
Kálmán István - Öregvár u.
Nagypál Mihályné - Összetartás u.
Németh Róbert - Szőlőhegyi u.
Pap Imre - Kert u.
Pusztai György – Thököly Imre u.
Termicon Légtechnikai Berendezéseket Gyártó Zrt.
Várkonyi István - Szent György u.
Veres Mária - Jókai u.

Irodai fogadóórák a plébánián

Hétfő – péntek: 8.30 – 12.30

Tisztelt Olvasóink!

A Harang-Szó előállításához anyagi támogatókat keresve magánszemélyek, vagy vállalkozások - a lap szellemiségét nem sértő - hirdetéseinek is helyet biztosítunk kiadványunkban.

Szerkesztői üzenet

Terveink szerint lapunk következő száma augusztus első felében jelenik meg. Kérjük, hogy a közlésre szánt írásait legkésőbb július 31-ig juttassák el a szerkesztők részére.

33. szám

Csongrád-Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László - templom híveinek lapja.
Megjelenik évente hat alkalommal, 300 példányban.

Felelős kiadó: Salamon László esperes-plébános

Szerkesztők: Bodorné Ternai Sára,

Fekete Imre, Túriné Nádudvari Mária

Tördelés-formázás: Pap Imre

Cím: 6640 Csongrád, Piroska János tér 4. sz.

Tel./fax: 06-63/483-063

Honlap: www.kistemplom-csongrad.hu

E-mail: sztojosefplebania@csongrad.hu

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Csongrád